

Sygn. akt I C 841/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Dorota Novottny

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę kwoty 1.763,93 zł

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda A. F. kwotę 1.763,93 zł (jeden tysiąc siedemset sześćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda A. F. kwotę 1.306 zł (jeden tysiąc trzysta sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości;
3. nakazuje zwrócić z funduszy Skarbu Państwa Sądowi Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 177,62zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt dwa grosze) z zaliczki uiszczonej w dniu 18 maja 2016 roku zaksięgowanej pod pozycją (...) / (...) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 841/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 grudnia 2015 roku A. F. reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1.763,93 zł tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 15 kwietnia 2015 roku miała miejsce kolizja drogowa w wyniku której uszkodzony został samochód powódki marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W związku z uszkodzeniem pojazdu powódka zmuszona była wynająć pojazd zastępczy na okres 27 dni. Pozwany z tytułu zwrotu kosztów najmu wypłacił powódce jedynie należność za okres 6 dni.

/pozew k. 2-6/

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 stycznia 2016 (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniosła o przekazanie sprawy Sądowi właściwemu ze względu na siedzibę pozwanego, o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu w zakresie zarzutu niewłaściwości miejscowej pełnomocnik pozwanego podniósł, że powódka nie uzasadniła dostatecznie podstawy prawnej ani okoliczności faktycznych uzasadniających właściwość miejscową tut. Sądu stąd wnioszek o przekazanie sprawy sądowi właściwemu ze względu na siedzibę pozwanego. Odnosząc się merytorycznie do sprawy pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności natomiast w jego ocenie okres najmu pojazdu zastępczego był nieuzasadniony i niecelowy.

/odpowiedź na pozew k. 14-18/

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 9 maja 2016 roku Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o przekazanie sprawy innemu Sądowi właściwemu.

/protokół rozprawy z dnia 9 maja 2016 roku – zapis na płycie CD k. 35 adnotacja (...):37-00:16:13/

W piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2016 roku pełnomocnik pozwanego uznał powództwo w całości.

/pismo procesowe z dnia 28 listopada 2016 roku k. 68/

Na rozprawie bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w dniu 5 grudnia 2016 roku pełnomocnik powódki popierał powództwo, wnosił o zasądzenie kosztów procesu, nadto cofnął wnioszek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego W. S.. Pełnomocnik pozwanego nie stawiał się pomimo prawidłowego doręczenia wezwania dla pełnomocnika.

/protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku – zapis na płycie CD k. 76 adnotacja 00:00:00-00:03:01/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2015 roku w Ł. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

Sprawca zdarzenia w dacie szkody posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...).

Kolizja nastąpiła przy niewielkiej prędkości pojazdu samochodu sprawcy (podczas manewru cofania) i spowodowała jedynie zarysowania samochodu powódki co oznacza, że po zdarzeniu, że samochód powódki był jezdny, nie zagrażał bezpieczeństwu ruchu i pomimo doznanych uszkodzeń mógł być eksploatowany do czasu rozpoczęcia naprawy.

W takim przypadku podlegające wymianie części mogły zostać zamówione przed rozpoczęciem naprawy, która powinna być tak zorganizowana aby zminimalizować okres przestoju pojazdu do dwóch dni roboczych. Z uwagi na fakt, że pozwany uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego za okres 6 dni czas ten przekracza technologiczny czas naprawy niezbędny do jej wykonania.

W związku z uszkodzeniem pojazdu powódka wynajęła samochód zastępczy na okres od 15 kwietnia do 12 maja 2015 roku to jest na okres 27 dni i poniosła z tego tytułu koszt w wysokości 1.434,09 zł.

Pozwany decyzją z dnia 24 kwietnia przyznał i wypłacił powódce z tytułu kosztów naprawy kwotę 1.050 zł.

Z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany wypłacił powódce odszkodowanie za okres 6 dni najmu.

/okoliczności bezsporne/

W niniejszym postępowaniu ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na całym materiale dowodowym zgromadzonym przez strony w aktach sprawy. Materiał ten nie był przez żadną ze stron kwestionowany. Wobec uznania powództwa przez pozwanego stan faktyczny sprawy był między stronami bezsporny.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego W. S. wobec cofnięcia przez pełnomocnika powódki wniosku o jego dopuszczenie.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszym postępowaniu powódka dochodziła od pozwanego odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 27 dni.

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2016 roku uznała powództwo w całości.

Na podstawie art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznaje się, iż ocena dopuszczalności bądź nie uznania powództwa winna nastąpić co do zasady jedynie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Uznając powództwo pozwany przyznaje zasadności nie tylko żądania powoda, ale również wszystkich przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych. Uznanie powództwa obejmuje swą dyspozycją wyrażenie zgody na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (tak orzeczenie SN z 28.10.1976 r., sygn. akt II CRN 232/76, OSNCP 1977 r., nr 5-6, poz. 101, orzeczenie SN z 14.09.1983 r., sygn. akt III CRN 188/83, OSNCP 1984 r., nr 4, poz. 60). Zauważyć należy, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisów nie jest rzeczą Sądu badanie tego, czy uznanie powództwa jest zgodne z obiektywnie istniejącym stanem faktycznym – przedmiotowym uznaniem Sąd jest związany. Badanie dopuszczalności uznania powództwa zachodzi dopiero wówczas, gdy z akt sprawy jednoznacznie wynika, że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub ma na celu obejście prawa.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż po wszechstronnym rozważeniu materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że nie istniały okoliczności uzasadniające kwestionowanie skuteczności uznania powództwa w świetle art. 213 § 2 k.p.c. W zakresie niezbędnym do tejże oceny, okoliczności sprawy były bezsporne i nie budziły wątpliwości Sądu. W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa było skuteczne, co implikowało orzeczenie w zakresie roszczenia głównego zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik postępowania. Strona pozwana uznała powództwo w całości jest zatem stroną przegrywającą proces w całości, a zatem powinna zwrócić powódce wszystkie poniesione przez nią koszty postępowania, które w tym przypadku wynoszą 1.306 zł. Na kwotę tę składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 89 zł., koszt zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł ustalony w oparciu o obowiązujący w dacie wszczęcia postępowania § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.(punkt drugi sentencji wyroku)

Na podstawie art. 80 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1025) Sąd postanowił zwrócić z funduszy Skarbu Państwa Sądowi Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 177,62 zł z zaliczki uiszczonyj w dniu 18 maja 2016 roku zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych, którą w tym wypadku stanowiła niewykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego W. S.. (punkt 3 sentencji wyroku)